BIBLIOTECA
ION I. C. BRĂTIANU

BUCUREȘTI, 1932

www.dacoromanica.ro

ACEST CATALOG S'A
TIPĂRIT IN NOUĂ SUTE
EXEMPLARE NUMERO-
TATE DELA 1 LA 900.

www.dacoromanica.ro

BIBLIOTECA
ION I. C. BRĂTIANU

A L'OCCASION DE LA PREMIÈRE
EXPOSITION DE LIVRES (FÉVRIER 1932)

www.dacoromanica.ro

Biblioteca Ion I. C. Brătianu a fost întemeiată în anul 1929.

* * *

Cei cari l-au apropiat știu cu ce pasiune de fie-ce zi a strâns, carte cu carte, Ion I. C. Brătianu marea și frumoasa bibliotecă de la Florica. A strâns carte cu carte, ducând mai departe munca începută de părintele său. A strâns începând a o face încă din anii școlăriei sale. Nu atât prin numărul lor — care totuși era, la moartea lui Ion I. C. Brătianu, de aproape 6.000 volume și care astăzi, după doi ani de existență a Bibliotecei, este de aproape 25.000 volume — cât prin valoarea lor, cărțile acestea de Istorie, cu specială privire la Sud-Estul european, constituesc o colecțiune din cele mai însemnate. Iar amintirile pe cari aceste cărți le evocă sporesc valoarea Bibliotecei celei noui. Multe au aparținut lui Ion C. Brătianu. Cele mai multe lui Ion I. C. Brătianu. Destule, oamenilor cari formau în veacul trecut „marea pleiadă" — oameni politici, oameni de cultură — C. A. Rosetti, Dimitrie Brătianu, Dimitrie A. Sturdza, Cesar Bolliac, Al. Papiu-Ilarianu și alții. Multe cărți cuprind în paginile lor nu numai amintirea acestor oameni ci și multe însemnări și observațiuni de ale lor.

După moartea lui Ion I. C. Brătianu (Noembrie 1927), văduva lui, Doamna Elisa Brătianu, frații lui, Domnii Vintilă I. C. Brătianu († Decembrie 1930) și Constantin I. C. Brătianu, prietenii și foștii lui colaboratori s'au strâns pentru a ridica, în amintirea marelui om de Stat, monumentul cel trainic care astăzi este **Biblioteca Ion I. C. Brătianu.**

www.dacoromanica.ro

Ca altă dată, în vremuri mai bune și vechi — vremurile de vrednicie ale ziditorilor și ctitorilor cari au ridicat în țara noastră atâtea lăcașuri de cultură — Doamna Elisa Brătianu a dăruit, în amintirea tovarășului unei vieți, terenul și frumosul imobil în care s'a așezat astăzi Biblioteca ce va purta numele lui. Prin această danie a Doamnei Elisa Brătianu, continuatoare a unei vechi și mari tradiții culturale, și prin dania de cărți de la Florica, danie făcută de frații celui dispărut, ei înșiși moștenitori ai unei tradiții de iubire și de slujire a țării și a culturei ei, s'a împlinit azi gândul care l'a cercetat, de atâtea ori, pe cel plecat dintre ei.

Săvârșindu-se un act de pietate în amintirea lui, se aduce culturei românești unul din acele servicii căruia doar vremea, care — ea — dă perspectivă faptelor, îi va da adevăratul relief și îl va situa cum se cuvine în recunoașterea tuturor.

* * *

Întemeiată în anul 1929, **Biblioteca Ion I. C. Brătianu** a quadruplat, în doi ani de existență, colecțiunile sale de cărți și reviste ; a organizat, dupe cerințele bibliotechnicei moderne, depozitele sale, sălile sale de lectură a cărților și periodicelor ; a alcătuit cataloagele sale, prin fișe rezumative ale cuprinsului fiecărei cărți.

Biblioteca Ion I. C. Brătianu — pe care o danie înțelegătoare a adus-o în patrimoniul culturii naționale — este o bibliotecă de studii istorice balcanistice, de studii Sud-Est europene (Istorie politică, Istoria artelor, geografie, etc.) care pune astăzi la îndemâna cititorilor aproape 25.000 de volume și peste 200 de periodice diferite, române și străine.

* * *

Direcțiunea Bibliotecei **Ion I. C. Brătianu** și-a alcătuit un program de activitate :

In primul rând, organizarea, în condițiunile cerute de nevoile unei biblioteci moderne, a depozitelor de cărți, a secțiunei periodicelor de specialitate, a cataloagelor sale.

www.dacoromanica.ro

In al doilea rând, organizarea unor ședințe publice de comunicări privitoare la întâmplări de Istorie contemporană română, comunicări făcute în special de acei cari au trăit aceste întâmplări colaborând la opera politică a omului în a cărui amintire s'a ridicat Biblioteca și al cărui nume aceasta îl poartă. Aceste comunicări, cari aduc deseori o informațiune nouă, au aflat în țară un deosebit răsunet; ele se vor continua în acelaș spirit.

In sfârșit, Direcțiunea Bibliotecei și-a propus să organizeze expoziții periodice de cărți rare, de hărți, estampe și legături.

Expoziția cea dintâi cuprinde un număr de vechi tipărituri românești și de vechi cărți străine privitoare la Istoria românească. Cele cari vor urma vor cuprinde vechi cărți privitoare la Istoria popoarelor înconjurătoare.

De sigur, cărțile cari se înfățișează în această primă expoziție nu constituesc decît o parte din acelea cari ar merita să fie înfățișate. Sunt totuși de ajuns pentru ca primul contact pe care marele public îl ia astăzi, sub forma atrăgătoare a unei expoziții, cu cărțile Bibliotecei **Ion I. C. Brătianu**, să'i dea o ideie de ansamblu asupra vechei bibliografii românești și asupra unora din cărțile străine mai vechi și rare cari privesc Istoria țărilor noastre.

GEORGE FOTINO
DOCTOR IN DREPT ȘI LAUREAT
AL UNIVERSITĂȚEI DIN PARIS
DIRECTOR AL BIBLIOTECEI ION I. C. BRĂTIANU

www.dacoromanica.ro

La Bibliothèque Ion I. C. Bratianu a été fondée en 1929.

* * *

Ion I. C. Bratianu a augmenté et enrichi la bibliothèque de Florica dont son père avait eu la première initiative. Cette collection de Florica, qui en 1927 comptait à peu près 6000 volumes et qui en a aujourd'hui près de 25.000, se rapporte à l'histoire du Sud-Est européen. Ces livres forment une collection des plus intéréssantes, dans laquelle le souvenir a une part importante. En effet, un certain nombre de livres a appartenu à Ion C. Bratianu ; le plus grand nombre à Ion I. C. Bratianu ; d'autres livres ont appartenu aux hommes du siècle passé, à cette „grande pléïade" de C. A. Rosetti, Démètre Bratianu, Démètre A. Stourdza, César Bolliac, Papiu Ilarian...

Après la mort de **Ion I. C. Bratianu** (en Novembre 1927), sa veuve, M-me Elise Bratianu, ses frères Constantin et Vintilă I. C. Bratianu, ses amis et ses anciens collaborateurs se sont réunis pour ériger à la mémoire du grand homme d'État un monument digne de lui : **La Bibliothèque Ion I. C. Bratianu.**

Suivant la tradition de ceux qui autrefois, dans des temps de foi plus grande, ont fondé dans nos pays tant d'institutions de culture, M-me Elise Bratianu a fait don de sa maison et du terrain où se trouve aujourd'hui la Bibliothèque. Par ce don et par celui des frères du défunt, héritiers eux-mêmes d'une tradition de devoir et d'amour patriotiques, le désir souvent exprimé par **Ion I. C. Bratianu** a été réalisé. Cet acte de piété envers sa mémoire rendra

www.dacoromanica.ro

à la culture roumaine un service que le temps consacrera et qui lui vaudra la reconnaissance générale.

La Direction de la Bibliothèque s'est tracé un programme d'activité : en premier lieu, l'organisation, dans les conditions exigeés par une bibliothèque moderne, de dépôts de livres, de sections de périodiques et de catalogues. En second lieu, l'organisation de séances publiques de conférences d'histoire contemporaine roumaine, faites par les collaborateurs de l'homme en souvenir duquel la Bibliothèque a été fondée. Ces communications qui apportent parfois des informations nouvelles ont eu un réel retentissement ; elles seront continuées dans le même esprit.

Enfin, la Direction de la Bibliothèque s'est proposé d'organiser des expositions périodiques de livres rares, de cartes, d'estampes et de reliures. La première exposition contient un certain nombre de vieux livres roumains et de vieux livres étrangers se rapportant à l'histoire roumaine. Les expositions qui vont suivre contiendront des ouvrages traitant de l'histoire des peuples voisins.

Les livres montrés dans cette première exposition ne constituent qu'une part minime de ceux qui mériteraient d'être exposés. Ils peuvent toutefois donner au public, sous la forme attrayante d'une exposition, une idée d'ensemble sur la vieille bibliographie roumaine et sur quelques uns des ouvrages plus anciens et plus rares concernant l'histoire des pays roumains.

www.dacoromanica.ro

Schedel HARTMANN — Liber Chronicarum, Illustrations en xylographie par Mich. Wohlgemuth et Wilh. Pleydenwurff. Fol.

Nuernberg, 1493, A. Koberger.

Baptista IOHANNES de S. BLASIO — Varii Tractatus juridici.

Venetiis, 1481, Erhard Ratdolt.

Manuscris ILUSTRAT — Pomelnicul Mănăstirii Govora.

Manuscrit du commencement du XIX-e siècle.

Manuscris — Cântări bisericești, ilustrat s. d.

NOMOKANON — Manuscris din anul 1626.

Manuscris pe pergament — *Koran* — găsit în lupta de la Rahova, la 9 Noembrie 1877, de batalionul căpitanului Pandrav și oferit lui Ion C. Brătianu.

(Manuscrit sur parchemin. *Coran* pris à Rahova au cours du combat du 9 Novembre 1877 et offert à I. C. Brătiano).

Pravila lui Matei Basarab Voevod, tipărită în Mănăstirea Govora la 1640.

Les deux exemplares de ce livre rare présentent une particularité bibliographique des plus intéressantes. Un exemplaire porte la mention du Métropolite de l'Ardeal, Ghenadie; l'autre, celle de Teofil, Métropolite de la Valachie.

www.dacoromanica.ro

Carte ROMÂNEASCĂ DE ÎNVĂȚĂTURĂ DUMENECELOR PRESTE AN — (Vasilie Lupul Voevodul) — de Varlam Mitropolitul.

Iași, 1643, Tiparul Mănăstirei a Trei Sfetite.

Carte ROMÂNEASCĂ DE ÎNVĂȚĂTURĂ DE LA PRAVILELE ÎMPĂRĂTEȘTI și dela alte județe. (Vasilie Lupul Voevod).

In tiparîul Mânăstirii Trei Svetitele din Iași, 1646.

Noul Testament — Gheorghe Racoți.

Belgrad, (Transilvania) 1648. Tipografia Măriei Sale.

Indreptarea LEGII (Pravila Mare). In zilele lui Matei Basarab Voevod.

In tipografia Tîrgoviștei, 1652.

Evanghelion slavonesc.

Lvov. 1670.

Evanghelie — Serban Kantacuzino Voevod.

București, 1682.

Apostolul — Ion Șerban Constantin Voevod.

In Mitropolia Bucureștilor. 1683.

Biblia — Șerban Cantacuzino Basarab Voevod.

București, 1688. Mitropolia.

Ion GURĂ DE AUR, MARGARITARE — Trad. de Șerban și Radu Greceanu. Sub Constantin Basarab Voevod.

București, 1691. Mitropolia.

Evanghelie — Constantin Basarab Voevod — de Antim Ivireanu.

In Mănăstirea Znagov, 1692.

Evanghelie GRECO ROMANĂ — Constantin Basarab Voevod.

București, 1693. Mitropolia Ungro-Vlahiei.

www.dacoromanica.ro

ΟΡΘΟΔΟΧΟΣ ΟΜΟΛΟΓΙΑ τις πίστεος — Ioan Constantin Basarab Voevod Brâncoveanu.

Znagov, 1697.

Cantemir Dimitrie — DIVANUL SAU GÂLCEAVA ÎNȚELEPTULUI CU LUMIA — Sub Antioh Constantin Voevod.

Iași, 1698.

Chiriacodromion — Sub Iosif Leopold, Craiul Budei și al Țării Ungurești și al Ardealului.

In Mitropolia Belgrad, (Transilvania) 1699.

Carte sau lumina — Ion Constantin Basarab Voevod — de Antim Ivireanul.

In Tipografia domnească a Mănăstirii Znagov, 1699.

Noul testament — Constantin Basarab Voevod — de Ieromonahul Antim Ivireanu.

București, 1703. In tipografia domnească.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΒΙΒΛΟΣ — (Despre Datorii) Ioan Nicolae Alexandru Mavrocordat

București, 1719 Mănăstirea tuturor Sfinților.

Evhologhion ADICĂ MOLITVENIC — Niculae Alexandru Mavrocordat.

București, 1722, Sava Ieromonah tipograf.

Evanghelion slavonesc.

Lvov, 1722.

Evanghelie — Constantin Niculae Voevod.

In Episcopia Râmnicului, 1746.

Evanghelie — Grigore Ghica Voevod.

In Mitropolia București, 1750

www.dacoromanica.ro

Simeon — Ştefan Mihai Racoviţă Voevod.

Mitropolia Bucureşti, 1765, Iordache Stoicovici tipograf.

Cazanie — Alexandru Scarlat Ghica Voevod.

Bucureşti, 1768. Mitropolia.

ΥΨΗΛΑΝΤΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ — Συνταγματικὸν νομικὸν. -- Mic manual de legi.

Bucureşti, 1780. En grec et en roumain. Le titre est écrit seulement en grec. Tip. Mitropoliei.

Cazanie — Alexandru Ypsilanti Voevod.

Episcopia Rîmnic, 1781, Climent Ieromonahul Popa Constantin tip

Ceasoslov — Mihai Constantin Suţul Voevod.

In Episcopia Rîmnicului, 1784. De Dimitrie Mihailu Popovici, tipograful Rîmnicului.

Observaţii SAU BĂGĂRI DE SEAMĂ — Nicolae Mavrogheni Voevod.

1787. In Tipografia Episcopiei Rîmnicul, de Gheorghie Sân Popa Constantin, tipograful Rîmnicului.

Observaţii asupra Gramaticii ROMÂNEŞTI — de Enake Văcărescul.

Viena, 1787

Liturghie — Sub Francisc II.

Sibiu, 1798. Tipografia Petru Bart.

Carte de rugăciuni.

Iaşi, 1809, Tipografia Mitropoliei.

ΚΩΔΙΞ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑΤΟΥ ΤΗΣ ΜΟΛΔΑΒΙΑΣ. (Alexandru Scarlat Calimach).

Iasi. 1817 In Mânăstirea Trei Ierarhi.

www.dacoromanica.ro

Donici ANDRONAKI — Adunare cuprinzetoare în scurt din cărțile împărățeștilor pravile, întâia oară tipărită în zilele lui Scarlat Alexandru Calimah.

Iași, 1814. În tipografia Mitropoliei.

Legiuirea LUI IOAN GHEORGHIE CARAGEA VOEVOD — Tipărită în tipografia ot Cișmeaua răposatului Domn Mavroghenii, 1818.

Noul testament — Scarlat Alexandru Calimah.

În Mănăstirea Neamțu, 1818, Gherontie Ieromonah tipograf.

Acatistul.

Tipărit la Sibiu în Tipografia lui Ion Bart, 1821.

Irmologhion SAU CATAVASIERUL MUZICESC — Grigore Dimitre Ghica Voevod, alcătuit de Macarie Ieromonahul.

1823.

Regulamentul ORGANIC.

București, 1832.

Reglementul ORGANIC a Prințipatului Moldovei.

Iași, 1837, în Tipografia Albinei.

Réglement ORGANIQUE de la Principauté de Moldavie.

New-York, s. d.

Codica CIVILA SEAU POLITICEASCĂ A PRINȚIPATULUI MOLDOVII. (Alexandru Scarlat Calimach).

Iași, 1833. În privilegiata tipografie a Albinei.

Code Civil DE LA MOLDAVIE.

Seul la titre est en Français. Le texte est publié „pour la première fois en langue Moldave".
Iassy, 1833. Imprimerie de l'Abeille.

www.dacoromanica.ro

Legiuire A MĂRIEI SALE Ion Gheorghe Caragea, tipărită a doua oară în zilele lui Alexandru D. Ghica.

Bucureşti, 1838, în tipografia lui Ion Eliad.

Adunare DE OFISURI ŞI DECRETĂRI IN RAMUL JUDECĂTORESC In zilele lui Mihail Grigore Sturza Voevod.

Iaşi, 1844. In Institutul Albinei.

Culegere DE TOATE LEGIUIRILE — In zilele lui Barbu D. Ştirbei.

Bucureşti, 1853. Tipografia Sft. Mitropolii.

Colecţie PRESCURTATOARE DIN LEGILE IMPĂRĂTEŞTI — Extrasă din Andronaki Donici.

Iaşi, 1858. Tipografia lui Adolf Berman.

C. A. Rosetti — Republica română.

Paris, 1851. E. de Soye.

C. A. Rosetti — Republica română.

Bruxelles, 1853. I. H. Dehou.

C. A. Rosetti — Prima epistolă către femeile claselor privilegiate.

Paris, 1851, E. de Soye.

C. A. Rosetti — A treia epistolă către Barbu Ştirbey.

Paris, s. d. E. de Soye.

C. A. Rosetti şi Ion Brătianu — Catechismul sătenilor, sau sfaturi la vatra focului între un revoluţionar şi un sătean.

Bruxelles, 1853, I. H. Déhou.

Cantemir DEMETRIUS — The History of the Growth and Decay of the Othman Empire.

London. 1734. James, John & Paul Knapton.

www.dacoromanica.ro

Его Цркаго Пресвѣтлаго Величества Великое россійскаго Коллегіи шка Славенo Латинскихъ Префектовъ Пріимкенову Его Милти Гдну Сѣцу Рафаилу Кратнополскому Сѣмъ Скѣтлаго Вскрнїа Хва Едаръ принїна

Ѧичйсъ Помєнєск Блгочєстивїй Домнїй Цр̀їй Рѹмънєщй.

Manuscrit — Le „Pomelnic“ du Monastère Cozia

www.dacoromanica.ro

Мирчѣ Воевод. Ктиторꙋл кареле аꙋ зиди мѫнтирѣ.
Θеѡфана Монахїа. Мꙋма лꙋй.
Флорика Доамна Норꙋса.

Радꙋл Воевод.
Мирчѣ Вод.
Дан Вод.
Радꙋл Вод.
Братꙋл Вод.
Владꙋ Вод.
Петрꙋ Вод.
Маркѡ Вод.
Маθеи Вод.

Геѡргїе Вод.
Негое. Вод.
Владꙋ Вод.
Николае Вод.
Матей Вод.
Михаил Вод.

Manuscrit — Le „Pomelnic" du Monastère Cozia

www.dacoromanica.ro

Cantimir DEMETRIUS — Histoire de l'Empire Ottoman, Traduite en Francois par Mr. de Jonquières. 2 volumes, gr.

Paris, 1743. Chez Nyon.

Cantimir DEMETRIUS — Histoire de l'Empire Ottoman. Traduite en François par M. de Jonquières, 4 tomes, petit.

Paris, 1743. Chez Le Clerc.

Kantemir DEMETRIE — Geschichte des Osmanischen Reichs nach seinem Anwachse und Abnehmen.

Hamburg, 1745. Bey Christian Herold. (Avec le portrait de l'auteur).

Kantemir DEMETRII — Historisch-Geograpisch- und Politische Beschreibung der Moldau.

Frankfurt & Leipzig, 1771. s. e.

Kantemir DEMITRIE — Scrisoarea Moldovei.

Mănăstirea Neamțul, 1825.

Cantemir DIMITRIE — Chronicul Romano-Moldo-Vlahilor alcătuit la anii 1710. Iar acum depe originalul manuscript depozitat de fericitul autoriu în împărătească Arhivă a Moscvei scozindu-se.

Iași, 1835. Tipografia Mitropoliei.
(D'après le manuscrit déposé par l'auteur dans les Archives Impériales de Moscou).

Ainslie ROBERT — Views in the Ottoman Dominions in Europe in Asia.

London, 1810. Bensley, T.

Album MOLDO-VALAQUE ou Guide Politique et Pittoresque à travers les Principautés du Danube.

Paris, 1848. Aux Bureaux de l'Illustration.

www.dacoromanica.ro

Die Alterthuemer DACIENS — In dem heutigen Siebenbuergen.

Wien, 1775, Bey Johann Thomas Edlen v. Trattnern.

Anthing FREDERIC — Les Campagnes du Feldmaréchal Comte de Souworow Rymnikski, (Traduit de l'Allemand par Mr. de Serionne).

Gotha, 1799.

Annuaire De la Principauté de Valachie.

Boukarest, 1842, Imprimerie Fr. Walbaum.

Banduri ANSELMO — Imperium Orientale. (2 volumes).

Parisiis, 1711. Typis & Sumptibus Joannis Baptistae Coignard.

Bartoli SANTI PIETRO DA — Colonna Traiana Eretta dal Senato, e Popolo Romano all' Imperatore Traiano Avgvsto nel svo Foro in Roma.

Roma, 1672.

Baudier MICHEL — Inventaire de l'Histoire Général des Tvrcs.

Paris, 1620. Chez Sebastien Chappelet.

Bellorii PETRI & RVBEIS IACOBVM DE — Veteres Arcvs Avgvstorvm.

Romae, 1690, Ad Templum Sanctae Mariae de Pace.

Betlenio IOANNE — Rerum Transilvanycarum Libri quatuor. 1664, s. l.

Betlen JOHANNE — Das Bedraengte Dacia.

Nuernberg, 1666, Christoph Gerhard.

Bisaccioni MAIOLINO — Historia della Gverre Civili.

Venetia, 1655, Francesco Stotti.

www.dacoromanica.ro

Bizozeri D. SEMPLICIANO — Notizia Particolare dello stato passato, e presente de' Regni d'Vngheria, Croazia, e Principato di Transilvania.

In Bologna, 1686. Gioseffo Longhi.

Bodenehr GABRIEL — Das durch den Roemischen Adler von den Tuercken befreyete Koenigreich Ungarn.

In Augspurg, s. d.

Boyssardo I. I. — Historia Chronologica Pannoniae.

Franckfurt, 1607. Apud Dietrich Bry, srs.

Bonfinii ANTONII — Rervm Vngaricarvm Decades quator.

Basileae, 1565. Ex. Officina Oporiniana.

Bouquet MICHEL — Album Valaque.

Paris, 1843, chez Goupil et Vibert.

Briot — Histoire de l'État Présent de l'Empire Ottoman.

Paris, 1670. Chez Sebastien Mabre-Cramoisy, (grand).

Briot — Histoire de l'État Présent de l'Empire Ottoman.

Amsterdam, 1671, Chez Abraham Wolfgank, (petit).

Brown EDWARD — Durch Niederland, Teutschland, Hungarn, Servien, Bulgarien, Macedonien etc.

Nuernberg, 1685. Joh. Zieger.

Bry TEODOR DE LEODIEN — Pannoniae Historia Chronologica.

Franckfurt, 1606. Th. de Bry.

Bry de Theodore — Vitae et Icones Sultanorum Turcicorum.

Francforti, 1596.

Callimachi P. Geminianensis, Historia de Rege Vladislao seu clade Varnensi, 1519.

www.dacoromanica.ro

Callimachi P. — De bello Turcis inferendo.

Haganoae, 1533, ex oficina Seceriana.

Campana CESARE — Compendio Historico.

In Vinegia, 1597, Presso Altobello Salicato & Giacomo Vicenti.

Cara Mustapha CRAND VISIR — (Cu un frontispiciu reprezintând condamnarea sa la moarte).

Paris, 1685.

Chalcondile ATHENIEN — L'Histoire de la Décadence de l'Empire Grec, Traduit par B. de Vigenere.

Paris, 1612; chez la Veuve Abel l'Angelier et la veuve M. Gvuillemot.

Chassepol de — Histoire des Grands Vizirs.

Amsterdam 1676, chez Abraham Wolfgank.

Clari ROBERT DE — Li Estoires de Chiaus qui conquisent Constantinoble.

publié par Paul Riant S C.

Coignet MICHEL — L'Epitome dv Théâtre de l'Univers d'Abraham Ortelius.

Antverpiae, 1602, Joannis Keerbergi.

Costumes DE DIVERS PEUPLES.

Anvers, 25 Juillet 1581.

Costumes GRECS ET TURCS — Manuscrit Anonyme.

The Costume OF TURKEY.

London, 1802. William Miller.

Del Chiaro ANTON MARIA FLORENTINO — Istoria delle Moderne Rivoluzioni della Valachia.

In Venezia, 1718. Antonio Bortoli.

www.dacoromanica.ro

Cousin LOUIS — Histoire de Constantinople depuis le règne de l'ancien Justin jusqu'à la fin de l'Empire.

Paris, 1672–74. Damien Foucault.

Démidoff ANATOLE DE — Voyage dans la Russie Méridionale & la Crimée par la Hongrie, la Valachie & la Moldavie éxécuté en 1837 sous la Direction de M. Anatole de Démidoff.

Dessiné d'après nature et lithographié par Raffet.
Paris, 1837, Gihaut Frères.

Démidoff ANATOLE DE — Voyage dans la Russie Méridionale et la Crimée par la Hongrie, la Valachie et la Moldavie en 1837.

Paris, 1840, Ernest Bourdin et Cie.

M* d'Ohsson** — Tableau Général de l'Empire Othoman.

Paris, 1790. de l'Imprimerie de Monsieur, (2 vol.)

Dorostamus ATHANASIUS — Neueste Beschreibung derer Griechischen Christen in der Tuerckey.

Berlin, 1737. Christian Ludewig Kunst.

Du Mas DE FORES ISAAC — La Clef de la Géographie générale.

Paris, 1654, chez Lovis Boissevin.

Dvpleix SCIPION — Histoire de Henry III Roy de France et de Pologne.

A Paris. 1633. Chez Clavde Sonnivs.

Dupré L. — Voyage a Athènes et à Constantinople.

Paris, 1825, Donday—Dupré.

Engel CHRISTIAN JOHANN VON — Geschichte der Moldau und Walachey.

Halle, 1804, Bey Johann Iacob Gebauer.

www.dacoromanica.ro

Eppendorff HEINRICH VON — Tuerckischer Keyser Ankunfft Kryeg und Haendlung.

Strasszburg, 1540. Hans Schotten.

Epitome DV THEATRE DU MONDE d'ABRAHAM ORTELIUS.

Anvers, 1590. de l'Imprimerie Plantinienne.

Feigium JOANNEM CONSTANTINUM — Wunderbarer Adlers-Schwung.

Wien, 1694, Leopold Voigt.

Francisci ERASMUS — Der blutig-lang-gereitzte endlich aber Sieghafft-entzuendte, Adler-Blitz.

Nuernberg, 1684, Johan Andrea.

Franck SEBASTIAN — Chronica Abconterfay und entwerffung der Tuerckey.

Augspurg, 1530, Haynrich Stainer.

Frankland CHARLES COLVILLE — Travels to and from Constantinople in 1827 and 1828. (2 Volumes)

London, 1830, Henry Colburn and Richard Bentley.

Fumée MARTIN (Herr von Genille) — Historia von den Empoerungen.

Coeln, 1596, durch Lambercum Andrae.

Galerie ROYALE DE COSTUMES — In folio.

s. l. s. d.

Gebhardi LUDWIG ALBRECHT — Geschichte des Grossfuerstenthum Siebenbuergen und der Koenigreiche Galizien, Lodomerien und Rothreussen.

Pesth, 1803. Bei Joseph Leyrer.

www.dacoromanica.ro

Geschichte DES GEGENWAERTIGEN KRIEGS zwischen Russland Polen und der Ottomanischen Pforte.

Frankfurt und Leipzig. 1771—1772.

Gorecium LEONHARTEN VND LASICIUM JOHANN — Walachischen Kriegs oder Geschichten warhaffte Beschreibung.

Basel, Sebastian Henriepeki. S. d.

Gorecii LEONHARDI, Equitis Poloni — Descriptio belli Iuoniae Voiuodae Valachiae, quod anno M.D.LXXIIII cum Selymo II, Turcarum imperatore, gessit.

Francofvrti, 1578, Apud Andraean Wechelum.

Gotardi ARTHUS DANTISCHANI — Historia Chronologica Pannoniae.

Francofvrti, 1608. Apud Th. de Bry, Srs.

Gradelehnum JOHANNEM — Chronica, Hungarische Siebenbuergische, Moldau, Wallachische etc.

Franckfurt am Mayn, 1665. Apud Wilhelm Serlins.

Gratiani ANTONII MARIAE — De Ioanne Heraclide Despota Vallachorum.

Varsaviae, 1759. Ex Typographia Misleriana.

Grelot — Relation Nouvelle d'un Voyage de Constantinople.

Paris, 1680, Damien Foucault.

Grohman REINHOLD — Beobachtungen ueber die im Jahr 1813 herrschende Pest zu Bucharest.

Wien, 1816, Bey Schaumburg und Comp.

Guer M. — Moeurs et Usages des Turcs.

Paris, 1747, Merigot & Piget.

www.dacoromanica.ro

Gugomos — Reise von Bucharest bis gegen die Grenzen von Rumaenien wieder zurueck im Jahre 1789.

Landshut, 1812, gedruckt bey Joseph Thomann.

Guillimanni Francisci — Habsburgiaca.

Ratisbonae. 1696. Typis Augusti Hanckwitz.

Histoire du Prince Ragotzi, ou la Guerre des Mécontents sous son commandement.

Paris, 1707, Chez Claude Cellier.

L'Histoire de la Guerre entre les Trois Cours Impériales — en gravures.

Vienne, 1795. s. e.

Die hoche Stein-Klippen und Gebuerge Cyaneae, Olimpus und Athos.

Augspurg, 1668. Jacob Enderling.

Hoechste Welt- und Krieges-Haeupter Welche den Fried-bruechigen Tuerckischen Hochmuth durch zwey Feld-Zuege in Ungaren etc.

Augspurg und Dillingen, 1718. Johann Caspar Bencards.

Huchtenburg Jean et J. Dumont — Batailles gagnées par le Sérenissime Prince Fr. Eugène de Savoye.

A la Haye, 1725. Chez Pierre Gosse et Rutgert Ch. Alberts.

Isthuanffio Nicolao — Regni Hungarici Historia.

Coloniae Agrippinae, 1685. Apud Joannem Wilhelmvm Friessen.

B. I. et Charles de Joppecourt — Histoire sommaire des choses plvs mémorables advenves aux derniers troubles de Moldauie.

Paris, 1620, Chez Toussaint du Bray.

www.dacoromanica.ro

Knolles & Ricaut — The Turkish History — Abridg'd bey Savage, 2 vol.

London, 1701, Abel Roper.

Korte BEKNOPTE EN NETTE BESCHRYVING van de Koningrijken Hungarien Dalmatien, Zeevenbergen, Walachien, Moldavien, etc.

Amsterdam, 1687, Aart Dirksg Ooszaan.

Lacombe M. — Histoire des Révolutions de l'Empire de Russie.

Paris, 1760, Chez Jean Th. Hérissant.

La Motraye DE A. — Voyages en Europe, Asie et Afrique.

La Haye, 1727. Chez T. Johnson & J. van Duren. (2 vol.).

Lebrun CORNEILLE — Voyage au Levant.

Paris, 1714. Chez Guillaume Cavelier.

Le Hay & de Ferriol — Recueil de Cent Estampes représentant différentes nations du Levant.

Paris, 1714.

Explication des Cent Estampes qui représentent différentes nations du Levant, avec de nouvelles estampes.

Paris, 1715. Jacques Colombat imprimeur.

Le Rouge G. — Théatre Général de la Guerre en Europe.

Paris, 1743.

Levinus HULSIUS GANDENSIS — Chronologia. Hoc est Brevis Descriptio Rervm Memorabilivm in Provinciis Hac Adivncta Tabvla Topographica Comprehensis Gestarum, usque ad hunc M.D.IIIC. annum praesentem.

Noribergae, 1597, Typis Christophori Lochneri.

www.dacoromanica.ro

Lewenklaw von AMELBEURN HANSEN — Neuwer Musulmanischer Histori Tuerkischer Nation.

Franckfurt am Meyn, 1595, Andres (Claudi de Marne).

Lonicero PHILIPPO — Chronicon Tvrcicorvm.

Francforti ad Moenvm, 1578.

Lotteri TOBIAE CONRADI — Atlas Minor.

1775, s. l.

Mac-Farlane CHARLES — Constantinople et la Turquie en 1828 — Traduit de l'Anglais par Mr. Nettement.

Paris, 1829, Moutardier.

Macmichael WILLIAM — Journey from Moscow to Constantinople in the Years 1817—1818.

London, 1819. John Morray.

Maurer CASPARUM — Tuerkische Chronica.

Nuernberg, 1663, Michael und Johann Friederich Endter.

Mausoleum REGNI APOSTOLICI REGUM & DUCUM.

Norembergae. 1664, Apud Mich. & Ioh. Fried. Endteros.

Miles MATHIAS — Siebenbuergischer Wuerg-Engel oder Chronicalischer Anhang des 15 Seculi nach Christi Geburt aller theils in Siebenbuergen, theils Ungern und sonst angraentzenden Laendern.

Hermannstadt, 1770. Andreas Fleischer.

Moleville M. BERTRAND DE — The Costume of the Hereditary States of the House of Austria.

London, 1804, by William Bulmer and C°.

Montfaucon BERNARD DE — L'Antiquité expliquée et représentée en Figures.

Paris, 1719. Chez Florentin Delaulne.

www.dacoromanica.ro

Moreno JOSEPH — Viage a Constantinopla.

Madrid, 1790. En la Imprenta Real de Madrid.

Munstero Sebast. — Cosmografiae Universale.

Basileae, 1552. Apud Henricum Petri.

Neu-Eroeffnetes AMPHITEATRUM TURCICUM.

Erfurth. 1724, Johann Michael Funcken.

Neu-Eroeffneten HISTORISCHEN BILDER-SAAL.

Nuernberg, 1733, Johann Leonhard Bugger & Johann Andreas Seitz.

Nicolai NICOLO DE — Le Navigatione et Viaggi.

Anversa, 1576, Appresso Guiglielmo Silnio.

Orraei GVSTAVI — Descriptio Pestis qvae anno MDCCLXX in Jassia, et MDCCLXXI. in Moscvy Grassata Est.

Petropoli, 1784, Ioannis Zacharia Logan.

Ortelius ARBAHAM — Orbis terrarum.

1580, s. l.

Ortelium HIERONIMUM AUGUSTANUM — Chronologia oder historische Beschreibung aller Kriegsempoerungen und Belaegerungen in Ober und Nider Ungern auch Siebenbuergen mit dem Tuercken von A. 1395 biss auff gegen wertige Zeit.

Nuernberg, 1603. Apud Ioh. Sibmacher.

Ortelium HIERONIMUM AUGUSTANUM — De Chronycke van Hungarié.

Amsterdam, 1619. Bey Ian Evertson.

Ortelium HIERONIMUM AUGUSTANUM — Ortelius Redivivus et Continuatus oder der Ungarischen Kriegs-Empoerungen. Historische Beschreibung.

Franckfurt, 1665. Daniel Fiever.

www.dacoromanica.ro

Petro Io & Manuciis Paullo — Transsilvaniae Olim Daciae Dictae.

Romae, 1596.

Piasecio Pavlo — Chronica Gestorvm in Evropa.

Cracoviae. A. D. 1645. Officina Typographica Francisci Caesarij.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΡΑΚΟΣ — Ἱερὸν ἀπάνθησμα περιέχον τέσσαρας καὶ ἑκατὸν ἱστορίας τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης

Leipzig, 1775. Typographia Sommer.

Postel Guillaume — De la République des Turcs.

Poitiers, 1560, Enguilbert de Marnef.

Priorato Gualdo Galeazzo — Historia di Leopoldo Cesare.

In Vienna, 1670, Appresso Gio. Battista Hacque.
(Exemplaire ayant appartenu à Elisabeth Charlotte d'Orléans, soeur du Régent).

Recueil des différents costumes des principaux Officiers et Magistrats de la Porte et des peuples sujets de l'Empire Othoman.

Paris, Chez Onfroy.

Ricaut P. — Istoria dello Stato presente dell' Imperio Ottomano. trad. da Costantin Belli.

Venetia, 1672, presso Comli & La Nou.

Ricaut — Histoire de l'État Présent de l'Empire Ottoman.

Amsterdam, 1672, Abraham Wolfgank.

Ricaut & Sagredo — Die Neu-eroeffnete Ottomannische Pforte.

Augspurg, 1694. Johann Jacob Schonig.

www.dacoromanica.ro

Ricaut — Der Neu-Eroeffneten-Ottomanischen Pforten Fortsetzung.

Augspurg, 1700. Johann Christoph Wagner.

Rocoles JEAN BAPTISTE DE — Les Imposteurs Insignes.

Bruxelles, 1728. Jean van Vlaenderen.

Rhodes DE — Divers Voyages et Missions du P. Alexandre de Rhodes en la Chine' et autres Royaume de l'Orient, avec son retour en Europe par la¡Perse et l'Arménie.

Paris. 1653. Sebastien Cramoisy. Reliure ancienne aux armes du Prince Eugène de Savoie.

Rodotta PIETRO POMPILIO — Dell' origine progresso e stato presente del rito greco in Italia.

Roma. 1758, Giov. Gener. Salomoni.
Exemplaire aux armes du Cardinal Rezzonico plus tard élu Pape sous le nom de Clément XIII.

Roumanie (VALAQUIE) — Habitans de la Valaquie.

Album s. d. s. l.

Russia SEU MOSCOVIA ITEMQUE TARTARIA.

Lugd. Batavorum, 1630. Ex. off. Elzeviriana.

Savage — The Turkish History. (2 volumes).

London, 1701, Isaac Clive.

Schmitth NICOLAO — Imperatores Ottomanici.

Tyrnaviae, 1760, Typis Academicis Societatis Jesu.

Spontone CIRO — Attioni de' Re dell' Vngaria.

Bologna, 1602, Per Vittorio Benacci, (Avec le portrait de l'auteur).

Spontoni CIRO — Historia della Transilvania.

In Venetia, 1638, Appresso Giacomo Sarzini.

www.dacoromanica.ro

Stanley HENNRY — Rouman Anthology or Selections of Rouman Poetry Ancient and Modern.

Hertfort, 1856, Stephen Austin.

Strahlheim CARL — Die Geschichte unserer Zeit.

Stuttgart, 1830, E. Schweizerbart'sche Verlag.

Le Grand Théatre HISTORIQUE, Ou Nouvelle Histoire Universelle.

Leide, 1703. Pierre Vander.

Thou JACQUES AUGUSTE DE — Histoire Universelle.

Basle, 1742. Jean Louis Brandmueller.

Tomasi GIORGIO VENETO — Delle Gverre et Rivolgimenti del Regno d'Vngaria, e della Transiluania.

Venetia, 1621. Appresso Giovanni Alberti.

Troester JOHANNE — Das Alt-und Neue-Teutsche Dacia.

Nuernberg, 1666. Christoph Gerhard.

Toppeltino LAVRENTIO — Origines et Occasvs Transsylvanorum.

Lvgdvni, 1667, Sump. Hor. Boissat & Georg Remevs.

Turcici IMPERII STATUS — Discursus varij de Rebus Turcarum.

Lugduni Batav. 1630, Elzeviriana.

Tuerckische UND UNGARISCHE CHRONICA.

Nuernberg, 1643. Paulus Fuersten.

Tuerkischer KAYSER ANKUNFFT — Krieg und Sig wider die Christen.

Augspurg, 1543, Heynrich Stainer.

www.dacoromanica.ro

Ungrischer UND SIEBENBUERGISCHER KRIEGSHAENDEL.

Franckfurt, 1596. Christian Egenolphs.

Valenta I. — Sammlung der merkwuerdigsten Staedte und Festungen welche in den Jahren 1788, 1789 u. 1790 von den K. K. oesterreichischen und kais. russischen Armée der Pfoerte abgenommen worden etc.

Prag, 1790. Bey Johann Balzer und Caspar Widtmann

Valerio THÉODORE — Les Populations des Provinces Danubiennes en 1854.

Paris, Pierron et Delatre.

Ville Hardouin GEOFFROY DE — Histoire de l'Empire de Constantinople sous les Empereurs Francais.

Paris. 1657. De l'Imprimerie Royale, par les soins de Sebastien Cramoisy.

Ville-Hardouin GEOFFROY DE — Histoire de l'Empire de Constantinople.

A Venise, 1729, De l'Imprimerie de Barthelemi Javarina.

Wagner JOHANN CHRISTOPH — Delineatio Provinciarum Pannoniae et Imperii Turcici in Oriente.

Augspurg, 1685, Iacob Ropmayer.

Wilkinson — Voyage dans la Valachie et la Moldavie.

Paris, 1851, Chez Anth. Boucher.

---

www.dacoromanica.ro

ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ
ΚΑΛΛΙΜΑΧΗΣ ΒΟΕΒΟΔΑΣ
ΑΥΘΕΝΤΗΣ ΚΑΙ ΗΓΕΜΩΝ
ΠΑΣΗΣ ΜΟΛΔΑΒΙΑΣ

Code de la Moldavie — Iassy, 1817
Scarlat Alexandre Callimach

www.dacoromanica.ro

Walachia

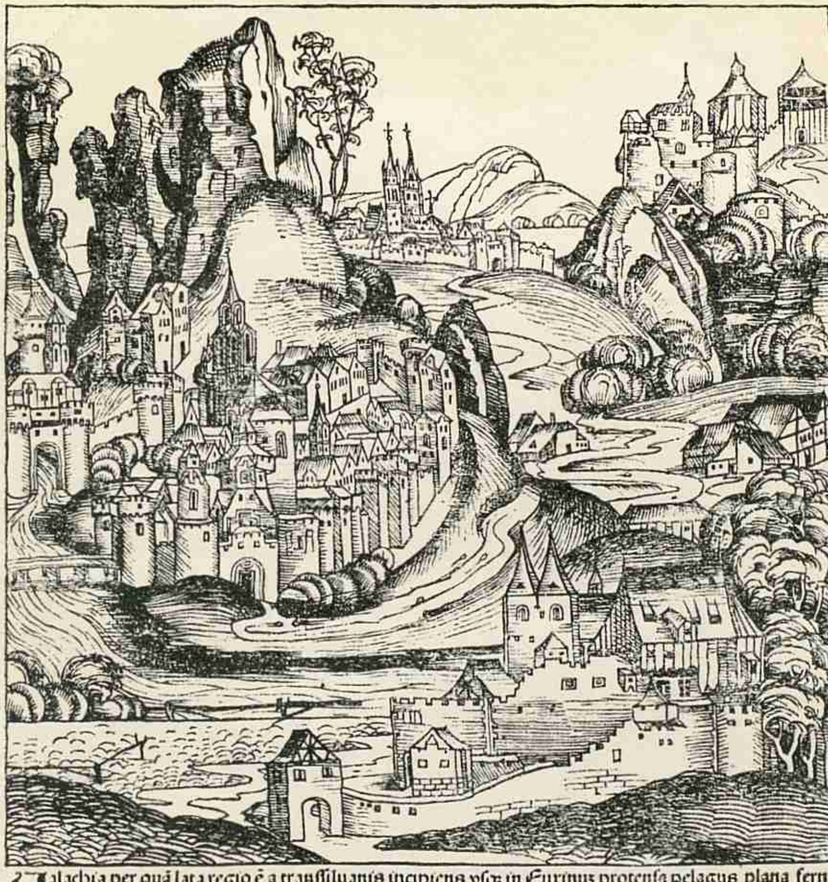

Ualachia per quã lata regio ẽ a transsiluanis incipiens vsq3 in Euxinuz protensa pelagus plana ferme
tota ⁊ aquaꝝ indigua. cuius meridiẽ hister fluuius excipit. Septentrionem roxani occupant. q̃s nr̃a
etas rutbenos appellat ⁊ versꝰ fluuiũ thiram nomades scithaꝝ genus quos tartaros hodie vocitamus.
hanc terrã incoluere quondã gethe. qui ⁊ dariũ histaspis filiũ turpi fuga repulerũt ⁊ traciã pluribus cladi-
bus affecerit. postremo romanis armis subacti ac deleti sunt ⁊ colonia romanoꝝ que dacos coherceret eo de-
ducta duce quodã flacco a quo flactia nuncupata. Exinde lõgo tp̃is tractu corrupto vt fit vocabulo valachia
dicta ⁊ pro flaccis valachi appellati. Sermo adhuc genti romanus est q̃uis magna ex parte mutatꝰ ⁊ ho-
mini italico vix intelligibilis. Inter valachas tempestate nr̃a due factiones fuere. altera danoꝝ. altera dra-
gulaꝝ. sed hij cũ danis impares essent atq3 ab illis multifariã opprimerent turchos in auxiliũ vocauere. q̃z
armis adiuti danos pene ad internitionẽ deleuerũt. Danis vero iohãnes huniades hungaroꝝ imperio fretus
opẽ ferẽs nõ tã illos restituit q̃3 sibi ipi claritetẽ ⁊ opes acq̃siuit. Quippe q̃ danoꝝ agros ex ptãte turcho-
rũ ereptos ⁊ sibi ⁊ posteris perpetua possessiõe retinẽdo occupauit. Ualachi ⁊ ĩsulas histri accolũt. inter q̃s
peucen insulam apud veteres fama notauit. Et in tracia q̃3 sedes habent. valachorũ pars turchorũ imperio
pars hungaris paret. nõ me latet difficilimam esse prouinciarũ descriptionem qñ ⁊ autores ipi quos imi-
tari oportet non solũ varij verũ etiam inter se p̃rij ac magnope dissentiẽtes. inueniunt ⁊ ipaꝝ puinciaꝝ li-
mites pro dñantiũ auctate ac potẽtia sepe nũero p̃mutãt. nã q̃ puicia latissima quõdã fuit etate nr̃a aut ex

Schedel Hartmann — Liber Chronicarum — Nuerenberg, 1493

www.dacoromanica.ro

50.640 — „CARTEA ROMÂNEASCĂ", BUCUREȘTI

www.dacoromanica.ro